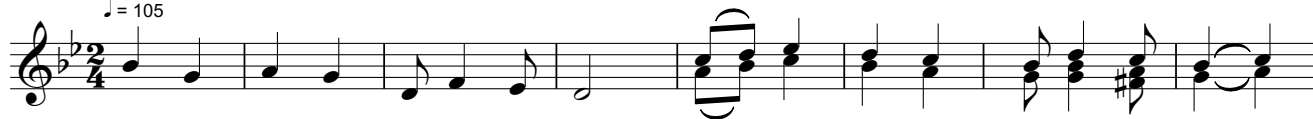

Ой у полі криниченька (лірична)

Ходою
♩ = 105

Наддніпрянина

Ой у по - лі кри-ни-чень - ка, там хо - лод - на во-ди-чень - ка.

Ой у по - лі кри-ни-чень - ка, там хо - лод - на во-ди-чень - ка.

Ой у полі криниченька,
Там холодна водиченька.

Ой знай, дівко, що казати,
Щоб не біла тебе мати.

Ой там Роман воли пасе,
Катерина воду несе.

Налетіли гуси з броду,
Сколотили в ставку воду.

Роман воли покидає,
Катерину переймає.

Налетіли лебедиці,
Сколотили й у криниці.

Ой став Роман жартувати –
З відер воду виливати.

А я стала, постояла,
Поки вода устояла.

Ой Романе, Романочку,
Не лий воду на сорочку!

Брешеш, доню, неправдонька,
Бо з Романом розмовонька.

Бо сердиту матір маю,
Буде бити – добре знаю.

Аж тепер я признаюся,
Що з Романом кохаюся.

Буде бити ще й лаяти,
Ще й Романом докоряти,

Роман чорний, я білява,
Поберемось - буде пара!

Де ж ти, доню, барилася,
Що й вечеря зварилася?